

INFORME CLAUSTRE 4 DE MARÇ DE 2016

Benvolgudes, benvolguts membres claustrals,

El propassat mes de desembre vam haver d'ajornar el Claustre degut a la necessitat d'encabir el Consell de Govern on s'havia d'aprovar el pressupost i que havíem hagut de suspendre el dia que estava programat. Així doncs, avui presento el darrer informe anual que faré com a rector, corresponent al curs 2014-15 i el començament de l'any 2016. En el claustre del mes de juliol donaré una visió global del que han estat els anys de mandat.

Dividiré el present informe en quatre parts: una primera introductòria de contextualització a la que seguirà el comentari sobre les línees mestres que vam assenyalar com a estratègiques per aquests quatre anys, per passar després a detallar els aspectes més rellevants de l'activitat desenvolupada segons els eixos del Pla director, i que trobaran *in extenso* en la informació que està penjada a la xarxa. Per últim, cloure aquesta primera intervenció amb unes reflexions a manera de conclusió.

Per començar voldria incardinar breument el moment actual a partir de tres esdeveniments que van ser notícia el 2015 i que, tot i no afectar directament la vida universitària, sí que han emmarcat el nostre entorn més immediat i ens interpel·len com a institució arrelada en la realitat social: la **crisi dels refugiats**, els **atemptats de París** i la **Cimera del Clima**.

La **crisi dels refugiats** no pot deixar indiferent a cap institució representativa de la societat europea. Una crisi que ha posat en evidència les mancances de tolerància i acollida en alguns països, però que també ha mostrat el millor de moltes de les societats d'acollida. El discurs que va fer el Papa Francesc a Lampedusa, després de l'ofegament d'un vaixell a prop de les costes italianes, és per mi una crida que Europa no pot defugir.

Reprendré més avall alguns aspectes concrets del paper de la UB com a agent social, i la nostra implicació amb un programa de suport específic i l'organització de la 3a. Conferència Arab-Europea sobre Educació Superior (AECHE) al mes de maig centrada en aquesta problemàtica.

Els **atemptats de París** ens han colpit fortament. El primer al gener del 2015 contra el setmanari Charlie Hebdo i més recentment la nit del 13 de novembre del mateix any. Ciutats com Beirut o Bagdad també han estat víctimes de la foscor més absoluta, que és el que representa el terrorisme. Aquests fets condensen en uns instants mortífers el trasbals d'una realitat que ens exigeix afrontar cada dia més, reptes enormes i com a universitat no defallir en la pau i la convivència pacífica. I fer-ho, a més, sense perdre la capacitat d'enteniment i anàlisi de les causes que per alguns poden ser motiu de tan esfereïdors esdeveniments.

I, finalment, en el mateix París atacat, la **Cimera del Clima**, que ha suposat un avenç, segur que insuficient encara, en la consciència dels Estats davant els reptes que suposa el canvi climàtic i l'emissió dels gasos hivernacle. Certament, és un problema que definirà el futur del planeta, és a dir, de tots nosaltres en dècades immediates.

Des de la capital que ha estat víctima, s'han emès missatges d'esperança. Cal felicitar-nos dels canvis produïts en els centres de decisió davant l'amenaça climàtica global. Com ha dit el president Obama, és un tema que requereix actuació enèrgica i ràpida perquè pot ser que no hi siguem a temps. El paper de la comunitat científica en la presa de consciència del problema ha estat cabdal. La nostra universitat no es fa la cega ni la sorda, i se'n fa càrrec a través del Pla de Sostenibilitat, que en un punt posterior se'n farà el seguiment anual, i amb activitats com les que recull la Distinció a les millors activitats de divulgació científica i humanística, premi, impulsat pel Consell Social i el Claustre de Doctors i que acabem de lliurar al catedràtic d'Ecologia el professor Narcís Prat.

Més internament, al nostre país, els darrers mesos han estat fortament marcats per les **eleccions polítiques**, que estan transformant la configuració de la representació dels partits més tradicionals i fan emergir noves formacions o coalicions i nous governs, tant a l'Ajuntament de la ciutat, la Diputació, el Parlament català com a les Corts Generals.

Els canvis han suposat nous interlocutors. Encara que no fos més que per això, és clar que no podem desentendre'ns del context sociopolític actual. Mentre a l'Estat espanyol estem assistint en aquests moments als primers intents de formació d'una majoria clara que permeti formar govern o sinó hi haurà unes properes eleccions parlamentàries, a Catalunya ja tenim, després de llargs mesos de contactes polítics un executiu amb suport majoritari i estable format des del mes de gener.

La UB sempre s'ha definit com a universitat catalana projectada al món. Com ho va expressar en aquest claustre al 2013, donant suport a la consulta del 9N, en l'exercici de la nostra autonomia, seguirem sent fidels reconeixent i aplicant la voluntat de la ciutadania. I com ho ha fet en el darrer Consell de Govern amb l'aprovació d'una declaració institucional reivindicant el paper de la Universitat i el seu lloc central en els polítics públiques.

LINEES MESTRES

En el curs acadèmic 2014-2015, hem seguit progressant en les sis línies mestres que, junt amb el Pla director, orienten estratègicament aquest segon mandat rectoral, tal com es va anunciar públicament el 2013:

- Reforma
- Internacionalització
- Col·laboració publicoprivada
- la universitat com a Agent social
- Valorització del patrimoni
- Igualtat d'oportunitats.

Pel que fa a la **Reforma**, hores d'ara ha consolidat el nou mapa departamental i dues noves facultats de Medicina i Ciències de la Salut i Farmàcia i Ciències de l'Alimentació. El 18 feb de l'any passat ja vam dur a terme, en aquest Claustre, un enriquidor debat sobre la qüestió, que ens ha permès cercar un ampli consens i seguir, entre tots, el camí d'una reforma construïda, en un clar exercici de la nostra autonomia, des de la Universitat.

Val a dir que ha estat molt positiva la constitució del grup claustral Futur UB, ja que tots els seus integrants, fruit d'una responsabilitat institucional encomiable, no tan sols han millorat l'avantprojecte de la memòria, sinó que també han fer possible l'aprovació per majories qualificades dels òrgans competents, *l'Acord de la reforma de les estructures acadèmiques i d'organització administrativa*.

D'aquí a uns dies publicarem les conclusions del grup i subgrups de treball esmentat per prosseguir amb els canvis, debats i aprovacions, si escau, que en deriven. Properament, amb aquest esperit de consens i de millora, portarem a aquest claustre l'actualització del nostre Estatut per a que es pugui debatre i decidir de forma estratègica i àmplia.

No em detindré en la reforma, ja que després se'n parlarà en un punt posterior d'aquest claustre. Però els asseguro que farem tot el possible perquè les identitats es salvaguardin i les pors i prudències no tinguin lloc a perviure. Hi haurà espai per informar i parlar sobre els acords presos en dates 20.04.15, 25.06.15, 16.12.15, 27.01.16 o més recentment que afecten a la reforma administrativa i de gestió el15.02.

Només dir-vos que, tal com es reconeix des de fora de la institució (CRUE, LERU, altres universitats i mitjans de comunicació), i també des de dins de la pròpia UB (veure les actes dels últims Consells de Govern), estem responent a demandes plantejades per la comunitat universitària i, al mateix temps, fem visible una imatge d'unitat davant la societat que ens posiciona molt favorablement a l'hora de defensar un model propi d'universitat pública, intensiva en recerca, de qualitat docent, i plenament involucrada en la innovació i transferència de coneixement i tecnologia. Una reforma, per tant, que hem volgut fer seguint una bona orientació i d'una "certa manera", quan la societat reclama uns estils de governança basats en l'acord, la transversalitat i la claredat, fent més fàcils les coses en lloc de complicar-les.

Sobre l'èmfasi posat en la **internacionalització**, el material facilitat conté dades detallades i més endavant m'hi tornaré a referir. Però deixeu-me destacar l'impacte que han tingut i seguiran tenint la nostre implicació en les conferències AECHE (el maig acollirem la 3a edició), així com el recent acord entre les 5 grans universitats iberoamericanes intensives en recerca (Buenos Aires, São Paulo, Nacional Autònoma de Mèxic, Complutense de Madrid i la nostra) o l'Aliança estratègica Montpeller Barcelona (AMB+), de la qual hem commemorat el primer aniversari. Completa la llista de fites internacionals l'activitat a través de la LERU, l'Institut Confuci, o els acords signats amb l'Equador; sent el més visible el màster d'Educació Secundària adreçat a professorat equatorià, que deixa ens uns recursos importants i genera una gran satisfacció al país que acull el nostre valor afegit en coneixement.

Les conferències AECHE són una plasmació de la visió estratègica que li hem volgut donar a la “política exterior”, si em permeteu dir, de la Universitat. La pròpia reacció davant la crisi dels refugiats amb un programa de suport específic, que ha propiciat diferents col·laboracions amb altres universitats com ara la TU de Berlin i en el propi si d’AECHE.

El vessant internacional de l’acció de la Universitat ha de tenir present la condició de Barcelona com a gran capital de la Mediterrània. Si la marca Barcelona és un patrimoni immens, aprofitem-lo al màxim per reforçar alhora la nostra universitat com un dels seus millors braços.

Abans d’ahir en parlavem amb el president de la Aix Marseille Université: hem de ser capaços de consolidar la Universitat com “un gran port del llenguatge i del coneixement”, és a dir, de l’intercanvi, de la interlocució amb tots els ports de la Mediterrània, d’aigües sovint revoltades però que ens ofereix un munt de possibilitats en tots els àmbits.

I nosaltres a més tenim la capacitat de ser pont amb els països de l’Amèrica Llatina, capacitat que es reforçarà amb la gran aliança entre les cinc universitats públiques i històriques d’Iberoamèrica.

La **col·laboració publico-privada**, amb projectes com el d’UNIBA (entre Planeta i la UB), i la major integració en el teixit productiu dels nostres serveis, tant científics com complementaris, d’espais i altres, creix a taxes per sobre del 10 % anual en el volum d’ingressos, havent-ne obtingut prop de **5M€** addicionals en aquests darrers temps.

Els majors ingressos també es donen en àrees com Publicacions, Centres Adscrits i Convenis Institucionals, i són bàsics per dur a bon port molts dels nostres projectes. La col·laboració público-privada és una actuació que ens reforça i projecta confiança de futur.

Com a **agent social**, seguim potenciant la nostra activitat de voluntariat i de suport al territori, on cada mes es promou alguna activitat amb els més de 2.000 col·laboradors de la comunitat universitària. És d'assenyalar l'oferta de pisos de lloguer social a Torre Baró, així com els projectes locals de la Fundació Solidaritat (que també abasten el personal UB), o l'obertura dels serveis de les nostres fundacions a col·lectius desfavorits a preus socials.

Al setembre vam anunciar un programa de suport al refugiat, en el que anem progressant de la mà de Creu Roja, el Comitè Espanyol d'Ajut al Refugiat (CEAR), la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR) i altres institucions, donant suport i acollint als refugiats que ens arriben a través de programes de mobilitat o a través d'ONG i institucions especialitzades. És un exemple que lliga amb la reflexió que he fet més amunt en relació al drama dels refugiats.

Amb mesures d'aquest tipus, la Universitat es defineix en el que és una de les seves raons de ser: servir d'instrument de cohesió social, reduir la pobresa i promoure la cooperació social. De fet, però, la universitat no ha avançat prou en els objectius de desenvolupament del mil·lenni que va proposar l'ONU, sobretot pel que fa a la reducció de les desigualtats socials i de gènere. Tanmateix, no defuig la seva responsabilitat social, i la nostra UB, per la seva història, tradició i compromís, menys que cap altra.

La consolidació de programes com ara Studia (que presta ajuda als estudiants amb malalties de llarga durada), Fem Via (que presta ajuda als discapacitats), o Política Social i Accés a la Universitat (per ajudar a arribar a la universitat col·lectius en risc d'exclusió) va en aquesta direcció. Tal com hem pogut veure recentment pels mitjans, aquests programes són un exemple de com la universitat és un agent amb una gran responsabilitat social —de primer ordre—, i ens posiciona com a referent en aquest àmbit dins de les universitats espanyoles.

En relació amb el **patrimoni**, el Parc de les Humanitats i les CCSS a Can Jaumandreu (que s'ampliarà a Can Ricart), dins d'un triangle de la innovació i del coneixement al 22@ —juntament amb Can Canela (IL3)—, suposa un increment net del nostre patrimoni a través d'acords de cessions de cost simbòlic. A més, els espais físics on s'ubica el Parc són espais de memòria, patrimoni viu d'un passat que ha estat nostre.

Aquest Parc, configurat des de l'autosostenibilitat econòmica, és la plasmació d'una visió d'Universitat científico-humanística que sempre hem defensat. És potenciar també uns coneixements que sovint paguen el cost de les crisis, oblidant la seva importància i l'enorme perjudici social que ocasiona la seva relegació. Al nostre projecte no se'l podrà titllar d'haver oblidat o posat en segon terme aquest element fonamental de la formació, que és el dels coneixements humanístics. És aquesta una crítica que molt sovint s'ha fet, amb raó, a molts plantejaments d'estudis superiors. Per la UB l'aposta decidida per una formació altament tecnificada no ha d'anar en detriment d'un vessant humanístic exigent.

El patrimoni arquitectònic de la nostra universitat és molt important. Fa uns mesos, Google va triar 5 espais de la UB per formar part de la llista de Tresors arquitectònics i naturals d'un total de 50 espais històrics de tot l'Estat. Un patrimoni que protegim i valorem en les relacions amb l'entorn, com és el cas del nou Consorci Hospital Clínic. La UB entra en el consorci com a membre de ple dret, apropant i identificant el seu hospital històric de referència, a més de ser la garant d'una assistència hospitalària pública. Les condicions demanades pel CG i el CS, d'indemnitat de riscos econòmics i financers, s'han acomplert fefaentment, en un consorci on la nostra Universitat té la vicepresidència i la capacitat de vet en les decisions més estratègiques i estructurals. A més, la Universitat facilita que l'hospital tingui un balanç sanejat i competitiu, que li permeti seguir creixent i millorant des de la seguretat jurídica que aporta el nou consorci.

Un patrimoni que també mira a l'àrea metropolitana amb projecte de creixement en els campus de L'Hospitalet, on ubicarem una nova residència, Torribera (nou edifici docent) o les noves seus de l'Àrea de Formació Complementària en Sant Joan Despí i altres propostes d'expansió.

I la darrera línia, la **igualtat d'oportunitats**, que complementa el nostre vessant social i públic, on mantenim els programes i recursos per al bkUB, que enguany ha ampliat la seva acció amb una nova convocatòria destinada a cobrir el cost de la formació idiomàtica, en un context normatiu que obligarà a justificar un nivell B2 d'una llengua estrangera. Un programa amb una gran taxa d'èxit, tant pel volum de beneficiaris com perquè la majoria es reincorpora o accedeix al sistema públic de beques. El suport que en aquest curs emfatitzarem i visualitzem a la unitat i comissions d'igualtat, **fent èmfasi també en la igualtat de gènere**, tant en recursos econòmics com tècnics, són altres compromisos amb la igualtat que mantenim i afrontem com a institució pública i social.

Una igualtat que queda afectada pels comportaments poc democràtics i incívics d'alguns estudiants que opten per fer formes de protestes que no respecten ni als representants democràticament triats, com s'ha pogut veure en alguns casos en la jornada de vaga estudiantil d'ahir. Actitud condemnable perquè només generen un impacte negatiu i un cost econòmic a la universitat.

En definitiva, hem consolidat la reforma d'estructures acadèmiques i d'organització administrativa, hem consolidat i ampliat aliances estratègiques que reforcen la nostra presència al món, especialment a Europa, Iberoamèrica, Països Àrabs i la Xina, augmentem la captació de noves vies de finançament a través de concessions, centres adscrits, nova oferta online (UNIBA, IL3, Equador), fem èmfasi en la igualtat d'oportunitat i d'expectatives, de la que es parlava en la lliçó inaugural d'aquest curs acadèmic i un llarg etcètera.

ACTIVITATS PER EIXOS

Presentem aquest punt, com de costum, sota la classificació en els **5 eixos del Pla director**: (Persones; Docència i formació; Recerca i transferència; Internacionalització, Cultura i relació amb l'entorn; i Gestió dels recursos i economia), a partir del qual s'avaluen més de 200 indicadors per fer el seguiment als 43 objectius definits i les 163 accions en desenvolupament.

L'activitat del 2015 la tenen més enumerada en el material i indicadors que com cada any facilitem per al seguiment. Uns indicadors i seguiment que es pot completar amb la informació regular que es facilita a través de la memòria del curs acadèmic 2014-15, la Universitat en xifres 2015, la darrera edició (la sisena) de la Memòria de Responsabilitat Social o el Portal de la Transparència obert fa uns mesos. Així que faré en una exposició resumida aplicant els criteris d'impacte social, transversalitat i importància interna.

En línies generals l'avaluació de l'any 2014, el grau d'acompliment del P.D supera el 50%, corresponent a la meitat del mandat, el que ja indica que s'estan executant a bon ritme els principals projectes d'aquesta legislatura (reforma, actualització RLT, millora acadèmica i en recerca, potenciació transferència i la internacionalització, impacte social, etc.).

*

Quant al primer eix, la UB ha demostrat, un any més, que la prioritat en les **persones** es ferma amb tots els col·lectius universitaris. Pel que fa al PDI en són bona mostra els resultats del Pla de xoc del professorat i l'acompliment dels compromisos amb programa com ara el de Retenció de talent o més recentment amb l'aprovació d'una oferta pública per promoció a catedràtic que pot arribar a 87-92 noves places a convocar en els propers anys (depenent si s'esgota la taxa de reposició disponible del 2015).

Mesures que identifiquen una política clara i inequívoca de professorat, que no descuida ni el relleu (noves figures de places ADR predoctorals i postdoctorals, i incorporació de places *tenure track*), ni l'estabilització (esgotament de la taxa de reposició, places interines i retenció de talent), ni de promoció (oferta pública a catedràtics, tant funcionaris com laborals).

La prioritat per les persones també es palesa en el manteniment dels programes de suport i ajut als diferents col·lectius de la comunitat universitària, així com en la interpretació i aplicació d'acords favorables a cadascun d'ells, com ara el Concilia o la gestió del temps. No em detindrè en els resultats numèrics perquè ja els disposen, però es pot comprovar que la prioritat marcada afavoreix a tots els col·lectius: programa **bkUB**, Retenció de talent, ajuts adreçats al PAS, i molt més.

L'aplicació de la **reforma administrativa i de gestió (RAG)** està seguint els pactes i procés transparent i participatiu que s'havia acordat amb els sindicats i s'havia anunciat en el propi claustre a l'inici de la reforma. Presentada el mes d'abril el seu marc general, i les seves bases al claustre extraordinari del 18 de febrer, el seu plantejament no pot ser altra que partir de les necessitats i demandes contrastades tant per les peticions internes com per les avaluacions externes a les quals ha estat sotmesa la Universitat els últims anys. En concret:

- a) Focalitzar el suport de la gestió en les activitats que són la nostra raó de ser: docència, recerca i transferència de coneixement i tecnologia.
- b) Diferenciar l'atenció a l'estudiant de la que correspon al professorat.
- c) Especialitzar la gestió i la promoció de la recerca.
- d) Distingir els processos de grau i els que corresponen al màster.
- e) Millorar la qualificació i especialització professional del PAS.
- f) Fer èmfasi en la qualitat i la rendició de comptes.
- g) Potenciar la projecció internacional.

- h) Implicar les àrees transversals en els processos de suport a les facultats a partir d'una gestió flexible.
- i) Millorar els temps de resposta administrativa en atenció a la definició d'una carta de serveis.

Per tant, s'està orientant la gestió a generar valor i focalitzar el suport administratiu en les activitats que són pròpies d'universitat pública i de qualitat, promovent la gestió per processos, amb una visió global que afavoreixi la coordinació dels processos de recerca i dels academicodocents, així com un millor servei als integrants de la comunitat universitària.

Així, dins de la comissió paritària de l'RLT s'han consensuat acords en:

- 1) Document d'implementació de la RAG, que constitueix el marc de referència per a l'actualització de l'RLT del PAS durant el 2016.
- 2) Conformació de grups de treball per funcionarització, mobilitat i manual de valoració, barems i perfils.
- 3) Aprovació dels Plans d'ordenació de les Administracions del campus Mundet, Facultats de Dret i de Farmàcia i Ciències de l'Alimentació.

En aquest context hi ha un menor impacte de la conflictivitat. Al 2015 s'han reduït en gran mesura els casos atesos pel Gabinet d'Atenció i Mediació (a 17, quan la mitjana dels anys anterior supera el 30 casos anuals) i arribant a tancar-se en l'any gairebé el 95% dels casos atesos. Una atenció que al 2015 ha col·laborat més estretament amb la Unitat d'Igualtat.

El compromís social de la Universitat queda palès amb programes com el de Política Social i Accés a la Universitat (PSAU). Amb 5 anys d'experiència, aquesta acció ha aconseguit portar alumnes de cultures minoritàries i en risc d'exclusió social a la Facultat d'Educació per enriquir la diversitat de l'alumnat del centre, i perquè arribessin a ser mestres i a incidir, així, en els seus col·lectius d'origen. Gràcies a la participació d'estudiants, professors i PAS, un grup de joves exposats a un alt risc d'exclusió social han pogut tenir una oportunitat i arribar a estudiar un grau. Enhorabona!

L'èxit del programa bkUB, al qual ja m'he referit abans i que va ajudar a més de 500 estudiants durant la darrera convocatòria; la participació massiva d'estudiants que va registrar el projecte "la UB contra la violència masclista" i que contribueix a generar una cultura de rebuig i tolerància zero contra aquesta xacra o el fet que siguem la segona universitat amb més estudiants implicats en tasques de voluntariat, parla, i molt positivament, de la nostra sensibilitat i compromís amb nosaltres mateixos i amb els altres.

*

L'eix **Docència i la Formació**, ha estat marcat per l'acreditació de les titulacions oficials, una vegada completades les primeres promocions de graduats i passats els anys preceptius per a l'avaluació per l'AQU. No és un procés fàcil sobre tot per la limitació de recursos que ha suposat la darrera conjuntura de crisi i de retallades, pel que agraeixo i felicito públicament a tots els equips deganals, caps d'estudis, coordinadors de màsters, etc., que feu possible que estem passant folgadamente les acreditacions (només una amb recomanacions subsanables) i algunes amb distinció que arribaran amb un assoliment amb qualitat.

Una qualitat que és patent en l'oferta més internacional que fem i la valoració final de l'estudiant. I també en el servei de suport de recursos per a la docència i la recerca del CRAI, que ha obtingut recentment l'acreditació de Qualitat EFQM amb la màxima puntuació possible de 400 punts. El CRAI és un dels serveis amb més usuaris, consultes i recursos diferencials de la nostra universitat, que és l'enveja de moltes altres universitats. Les seves xifres que es poden visualitzar a la pantalla, són un reflex de la seva importància estratègica i saber fer.

I que més podem dir d'una iniciativa que ens fa sentir tan orgullosos, com és la Universitat de l'Experiència. Una iniciativa que s'enforteix cada any i creix en inscrits, superant al 2015/16 els 1.100 matriculats.

Els èxits també han acompanyat a Esports UB, que a més de incentivar uns hàbits sans i saludables, engrandeixen el nom de la Universitat de Barcelona: Pedrona Serra i Jaume Leon, estudiants de la Universitat de Barcelona, van ser escollits Millors Esportistes Universitaris de l'any 2015. La UB també va liderar el medaller a nivell català en els Campionats de Catalunya Universitaris, amb 97 medalles.

Novetats i millores que tenen en el punt central a l'estudiant, que per altra banda tenen iniciatives emprenedores i innovadores. Així al març vam saber que els col·legis majors Penyafort-Montserrat i Ramon Llull, van posar en marxa un programa de mentoratge, anomenat *PenyaLab*, per facilitar als estudiants el trànsit del món acadèmic a l'empresarial.

També cal destacar les novetats de la nostra oferta acadèmica, amb nous graus i centres adscrits, així com l'èxit en la implementació i utilització de l'aplicatiu de pràctiques propi GIPE, que ja ha gestionat més de 13.000. Es va recuperar l'oferta del grau en Filologia Romànica, dotant-lo d'un pla d'estudis que millora la formació dels estudiants de cara a una futura inserció laboral. La Universitat també va donar resposta a la necessitat de la societat catalana de disposar, per primer cop, d'un grau de Ciències del Mar.

La Creu de Sant Jordi per a la Facultat de Biblioteconomia i Documentació va ser un dels reconeixements més importants que vam rebre com institució l'any passat. Un guardó que va arribar quan els estudis complien 100 anys. Altra element a destacar ha estat el rànquing de El Mundo, l'únic a l'Estat que valora la formació acadèmica de les universitats, va realçar els nostres graus de Biologia, Biotecnologia, Medicina i Química com els millors d'Espanya al seu àmbit.

La innovació docent i la formació del professorat és el complement d'aquesta qualitat, en el que novament són visibles les nostres xifres, així com en la política plurilingüe i la formació complementària.

*

En el tercer eix **Recerca i Transferència**, la UB presenta una millora en els resultats evidents a partir del progrés en les posicions en els rànquings internacionals i la bona avaluació dels campus d'excel·lència internacional (BKC i HUBc), havent completat tots dos el seu pla estratègic dels primers 5 anys amb una avaluació final de la qualificació màxima d'A, que ens permet mantenir la distinció. Prova d'això és que a la convocatòria extraordinària que va fer el Ministeri en el segon semestre de l'any 2015, els nostres CEI han aconseguit prop de mig milió d'euros, dels més de 6 milions que es repartien entre les universitats públiques (universitat que ha aconseguit major finançament) i ja descomptant la part de la UPC del BKC.

La creació formal de les estructures del KIC en Salut, on la UB coordina el node espanyol, les distincions dels instituts de recerca propis i participats amb el segell d'excel·lència Severo Ochoa (IBEC) i Maria de Maetzu (Institut de Ciències del Cosmos), o l'acreditació del segell europeu HR logo d'excel·lència en recursos humans de recerca, són exemples que ratifiquen i consoliden la millora dels resultats que parlava abans.

En recerca, un any més, la Universitat de Barcelona ha tornat a revalidar el seu lideratge estatal en els principals rànquings internacionals i ha millorat la seva posició a l'àmbit global. A més de les tradicionals classificacions, Shanghai, Times Higher Education o QS, fa relativament poc vam conèixer un nou rànquing elaborat per THE que classificava a la Universitat de Barcelona entre les millors 25 universitats amb més de 400 anys d'història. Se li ha de donar a aquest fet la rellevància que mereix, que és molta. Comptin quantes universitats hi ha al món i analitzin llavors les dades. El resultat final, en mitjana, ens indica que ens trobem a la posició 122 del món. Sense dubte, un motiu d'orgull i un al·licient per seguir millorant.

Dues notícies que van protagonitzar el curs passat van ser l'autorització perquè la UB fos el primer centre acreditat per produir medicaments de teràpia avançada amb el virus de la sida i el descobriment d'una mandíbula i un húmer de neandertal a la cova del Gegant de Sitges. També cal destacar el descobriment de les restes d'una construcció ibèrica de més de 2.200 anys d'antiguitat durant les pràctiques de l'assignatura Metodologia Arqueològica I. Concretament. La fita va ser tan ressenyable que fins i tot va merèixer un reportatge de la revista National Geographic.

Tenim des de 2015 dos unitats d'excel·lència Maria de Maeztu, l'ICCUB i la BGSMath, a més de l'IBEC, nou centre d'excel·lència Severo Ochoa. També som la universitat líder a l'Estat en projectes d'R+D i en finançament.

La participació en projectes de recerca internacionals no disminueix, com ho demostra, per exemple, la col·laboració del Dr. Lluís Gibert, de la Facultat de Geologia, en un equip científic internacional dirigit pel professor Yohannes Haile-Selassie (Universitat de la Reserva Case Western i Museu d'Història Natural de Cleveland, Estats Units). Aquest equip va descobrir un nou ancestre de l'espècie humana, l'*Australopithecus deyiremeda*.

Així mateix, els CCIIT i la Facultat de Geologia van presentar, al febrer, un nou mineral, la Fontarnauita, en memòria de Ramon Fontarnau, cap de la Secció de Caracterització de Materials dels Serveis Científicotècnics de la Universitat. El nou mineral, descobert a Turquia, ja forma part de la l'Associació Mineralògica Internacional (IMA).

Així com som una universitat intensiva en recerca, també ho és el fet que som referents en divulgació científica. El 22 de maig de l'any passat, la UB va celebrar la seva primera Festa de la Ciència, un esdeveniment que va servir per exposar a l'opinió pública la recerca de la universitat en un llenguatge lluny dels formalismes científics.

Una activitat de divulgació i de política científica que mostra tota l'activitat i potencial del nostre Grup instrumental. I també de l'Escola de doctorat i els investigadors en formació que estan en els fonaments pel relleu i increment de les nostres missions de recerca i transferència.

*

Amb relació al quart eix, **Política internacional i relacions amb l'entorn**, he comentat abans els grans projectes que en aquest 2016 donaran un salt qualitatiu, com ara AECHE i el programa de suport als refugiats, els preparatius que conduiran a la creació de l'aliança més important d'universitats de l'àmbit iberoamericà. En els propers mesos se celebrarà un acte públic de constitució oficial d'aquesta aliança.

Tampoc vull deixar d'esmentar els bons resultats constatables en les convocatòries europees d'Erasmus+, Capacity building i similars, o la recuperació de les dades de mobilitat dels nostres col·lectius. Destacable el premi que ha rebut l'Oficina de Mobilitat i Programes Internacionals, reconeguda pel Servei Espanyol per a la Internacionalització de l'Educació per la gran implicació de la Universitat en totes les accions del programa Erasmus, per l'elevat grau de participació dels seus estudiants i per la posició que ocupa en el rànquing de mobilitat entre les institucions d'educació superior europees.

La dimensió internacional està molt present a les nostres actuacions, com ara la reforma de les estructures, però també amb programes de xoc. El programa d'intensificació de la mobilitat, juntament amb altres causes externes, han facilitat el major volum d'estudiants estrangers i la participació en programes de mobilitat. De fet en el 2016 sabem que hi haurà un increment de la mobilitat estudiantil perquè ha crescut gairebé un 50% la demanda.

Així, consolidem xifres de gran representativitat com més de 10.000 estudiants estrangers de 133 nacionalitats diferents, que suposa un percentatge d'internacionalització dels estudiants molt més alt de la mitjana espanyola que fa uns mesos s'estimava en un estudi del 3% del total dels estudiants matriculats.

Relacions que també mantenim de forma intensa amb l'entorn, amb exemples com la 15ena Cimera de premis Nobels de la Pau que vam acollir al novembre, la creació de l'Observatori europeu de les memòries, la pròpia activitat d'Alumni UB o les més de 150 visites guiades que fem anualment a l'edifici Històric.

També és destacable el grau de penetració de la UB en les noves formes de comunicació, com són les xarxes socials. Som líders absoluts en Facebook, Twitter, Instagram i LinkedIn a nivell català. A nivell espanyol, manté aquest lideratge en Instagram i LinkedIn, mentre que se situa en segon lloc a Facebook. Una bona actuació que es reproduïx a nivell europeu, on entrem en el TOP 5 d'acord al nombre de seguidors en algunes xarxes. Amb 80 punts, la Universitat de Barcelona és la institució més influent a l'estat i la segona a nivell LERU a XXSS, segons l'índex KLOUT.

En l'àmbit de la relació amb l'entorn, hem d'esmentar l'impacte de la UB als mitjans de comunicació, que en el 2015 es quantifica en més de 25.000 articles científics publicats a premsa, ràdio, TV i mitjans online.

Una altra de les novetats en aquest terreny ha estat el canvi d'imatge corporativa. Un canvi de logotip que ressalta la marca Barcelona i actualitza l'anacronisme històric que representava tenir l'escut del districte universitari de Catalunya i Balears, que fa dècades que no és únic. Aquest nou logotip uneix tradició i modernitat, representant el millor del nostre passat i el futur que ens espera.

En el cinquè i darrer eix **Economia i gestió dels recursos**, i centrant-nos en la situació economicofinancera, hem d'observar que en un futur proper es podrà veure afectada, positivament o negativament, pels resultats electorals i les seves conseqüències polítiques. Les relacions amb el nou govern municipal o la DIBA són bones i mantenim el respecte i l'enteniment amb les institucions locals, més enllà d'incidències al voltant de festes universitàries i altres usos intensius dels nostres espais.

A hores d'ara podem dir que la Universitat ha recuperat una **posició financera estable**, en el sentit que tornem a equilibrar el pressupost el 2014 i esperem un resultat similar al 2015. La tresoreria, després que la Generalitat a través del FLA es pogués posar al dia en els seus endarreriments superen els 50M€ després dels pagaments de final de cada mes. Més endavant em referiré al deute del PCB.

La situació economicofinancera de la UB es pot caracteritzar sobre la base de tres factors: (i) la recuperació de l'equilibri pressupostari i la seva consolidació, (ii) l'evolució del romanent de tresoreria, amb una nova reducció del dèficit acumulat, ara per sota de 60M€, tornant a situacions no conegudes des del 2006, i (iii) uns fons de tresoreria que també arriben a la magnitud anterior a inici de cada mes.

Val a dir que el dèficit acumulat es calcula a partir de compromisos adquirits i no d'obligacions reconegudes, amb un notable nivell de provisions per evitar ensurts pressupostaris futurs. És aquesta manera prudent de comptabilitzar la que ens ha portat fins aquí, juntament amb una «cultura d'estalvi» de la qual presumim, que no és altra que la gestió responsable dels crèdits que les diferents unitats de la Universitat realitzen dia a dia. Cultura que ens caracteritza i diferencia d'altres AAPP, perquè es va saber identificar i potenciar en el seu moment mitjançant la gestió i la política de romanents i que continua sent un dels pilars dels nostres bons resultats pressupostaris.

L'enfocament que hem adoptat per afrontar la gestió financera és el mateix amb el que hem governat els altres àmbits de la Universitat: des de la visió a llarg termini i creant estructures que aportin més seguretat i no més incertesa, implementant un mètode basat en la prudència. El que dóna força a un discurs és que avanci ben nodrit d'organització i estructures. Si no, és retòrica. Hem tingut la gosadia de la prudència, l'atreviment de la visió a llarg termini. Sense bona gestió, no hi ha discurs sòlid.

En el seguiment anual que fem de riscos, cal mencionar que, a més de la seguretat que aporten l'Oficina de Control Intern, Riscos i Responsabilitat Social i l'Àrea gerencial de Finances, a la qual s'ha afegit una Unitat de Contractació, el nostre mapa de riscos 2015 està controlat i monitoritzat amb gran precisió, gràcies, entre d'altres, a la consolidació de la implantació del programari SAP i les característiques de la nostra institució que abans comentava.

Òbviament, però no per això menys encomiable, aquests resultats no haurien estat possibles sense la implicació i col·laboració de tota la comunitat universitària. i la bona feina de serveis i unitats de la UB. L'estalvi d'energia i aigua és un dels àmbits als que la universitat ha prestat més atenció els darrers anys en la gestió ambiental. Com a resultat, durant l'any 2015 s'ha mantingut la tendència a la reducció del consum, amb un descens del 2,6% en electricitat, de l'1,8% en gas, i del 4,6% en aigua respecte 2014. Vull reconèixer, per tant, la tasca de l'OSSMA.

També cal mencionar els avenços significatius fet en e-Administració, que permet reduir la utilització i moviment de paper, tant en processos docents (signatura digital d'actes, certificacions acadèmiques de grau i màster o tramitació de beques i ajuts) com en processos econòmics (registre únic de factures: més de 100.000 factures digitalitzades) i de recursos humans (concursos de personal o possibilitat de vot electrònic).

Respecte al **Parc Científic de Barcelona**, tot l'any 2015 i el que va d'aquest hem treballat de la mà de la GC i la comprensió de la Secretaria d'Estat d'Investigació, Desenvolupament i Innovació, per trobar una solució que permeti refinançar a llarg termini el deute de la fundació.

Així, el deute privat avalat per al Universitat fins a 60M€, ha entrat a través del mecanisme del Fons de Liquiditat Autonòmica (FLA) a una reestructuració que permet pagar els primers 20M€ vençuts fins al 2032, a una quota creixent i un tipus d'interès fix anual de l'1%. I els 30M€ que resten per vèncer podran acollir-se a condicions similars al seu venciment. De fet ja tenim la confirmació de la GC que per al 2016 se signarà el FLA en el que entra el deute privat del PCB (crèdit sindicat avalat per la UB).

Tanmateix incidències de gestió poden posar en risc el camí iniciat de refinançament de tot el deute a terminis que siguin pagables pel PCB, i la pròpia millora en el resultat anual de la fundació.

No obstant tot això, de moment confiem que respecte al deute públic vençut del PCB amb el Ministeri, el suport de la GC reiterat ahir mateix permeti una reestructuració a llarg termini.

Recordem que la problemàtica del PCB no és el seu model de negoci ni la seva orientació científica, sinó que principalment que va finançar les seves infraestructures i edificis, que tenen una vida útil de 50 o més anys, amb préstecs a retornar en 10 i 15 anys, o fins i tot terminis inferiors. El PCB és un model de negoci que és rendible a molt llarg termini i així factura més de 20M€ anuals amb un marge al voltant de 4M€ per amortitzar deute i inversió (ampliable fins a 7M€ si superada la crisi es poden ocupar tots els seus espais).

Amb tot plegat, si els compromisos i la voluntat de totes les parts es compleixen haurem passat, des de que vam arribar, d'un PCB amb més de 110M€ de deute que vencien majoritàriament en els següents 5 anys, a un deute viu que baixarà de 100M€ i retornable a un termini prop a 20 anys. Un PCB acabat en les seves obres i amb un projecte científic consolidat amb dos instituts Severo Ochoa (IRB i IBEC), un Maria de Maetzu (IBMB-CSIC), un centre nacional (CNAG), una infraestructura singular (RMN) i prop de 80 institucions i empreses que aporten una dinàmica de recerca que aglutina prop de 2.000 investigadors.

Per tant, els bons resultats pressupostaris de la Universitat i la millora palpable en els comptes anuals de les fundacions del Grup UB, junt amb la incertesa pel que fa al PCB, que està en converses per completar refinançar el seu deute a llarg termini, i les incerteses quant al finançament de la universitat pública, se'ns ofereix un cel el suficient serè.

CONCLUSIONS

Vaig finalitzant el present informe amb el desig d'haver pogut reflectir de manera breu i sintèticament la situació actual de la Universitat, amb el trasllat de que podeu confiar en la gestió portada a terme. Els resultats globals de la Universitat inviten a l'optimisme per la seva millora que se sintetitzen en la presència en tots els rànquings internacionals entre les 200 primeres universitats del món i en general primera del nostre país, la millora en la situació economico-financera i l'execució dels principals projectes anunciats per aquest segon mandat per la modernització de la nostra institució.

Projectes, accions i política manifestada sempre democràticament en la gran quantitat de claustres fets durant el meu rectorat (20 amb aquest: 2 al 2009, 4 al 2010, 4 al 2011, 1 al 2012, 2 al 2013, 4 al 2014, 2 al 2015), i aquest 2016 farem encara 1 o 2 claustres més.

Som conscients que ens han quedat coses importants per fer, i les que hem fet no totes han sortit bé. Tota valoració ha de tenir present el context: els efectes de les problemàtiques que patim a causa de les retallades i els endarreriments, que en última instància limiten les inversions, els serveis i les condicions laborals; els canvis normatius i polítics recents, que alteren la necessària estabilitat per desenvolupar i avançar en els nostres projectes acadèmics i científics, sempre de llarg termini; i finalment, els efectes de la insuficient taxa de reposició, que afecta les possibilitats d'estabilització i de carrera acadèmica o professional dins de la Universitat, amb la consegüent pèrdua de personal estable.

I, cal dir-ho, els efectes de les incerteses resultants d'uns temps eminentment electorals que no es troba la manera de tancar.

Però, tot i que hagi motius per “treure pit” per les coses fetes i també de trobar excuses per la llarga conjuntura de crisi econòmica i el context polític d’allò que podíem haver fet i no hem acabat de fer, jo no vull que els resultats positius que s’han remarcat al llarg de la intervenció ocultin la necessària autocrítica, que va més enllà dels efectes de la conjuntura. A l’equip rectoral som conscients dels nostres compromisos i la nostra voluntat de fer el millor per a la UB, cosa que ens obliga a intentar superar els objectius marcats. Però no es pot pensar que tot continuarà igual quan, a finals del curs 2014-15, més del 20% dels indicadors del P.D. figuren lluny de les nostres expectatives, tot i que en mitjana estem en el nivell d’acompliment esperat de meitat de mandat i amb unes estimacions de millora important per a la propera avaluació.

Es detecten endarreriments en la marxa de la RLT de PDI, amb una responsabilitat compartida amb la representació sindical de no avançar més ràpidament, la part pendent d’encàrrecs i comissions de serveis, l’ampli terreny de millora en la incorporació d’instruments eficaços per al seguiment de les competències assolides pels nostres estudiants, no haver resolt el suport als estrangers en la seva entrada al doctorat amb els colls d’ampolla i problemes que coneixeu, la baixa relativa eficàcia de l’oficina de contractació centralitzada amb endarreriments i problemàtiques notòries per la complexitat, i temporalitat dels procediments i necessitats també de personal, o el propi Portal de transparència que malgrat l’avenç que ha suposat d’obertura a la societat, té mancances en la quantitat i format de la informació que el ciutadà hauria de poder consultar, tot i que ja s’està posant remei.

S’ha afegit una nova àrea de gestió a la Gerència per reforçar els serveis estudiantils, entre ells els d’ocupació, i de mobilitat, a més d’altres actuacions que durant el 2016 ja es treballa per completar a final de mandat en un percentatge superior al 95% el P.D.

També els incentius de la reforma que arribaran aviat serviran per ajudar a superar deficiències i necessitats detectades.

Si hagués d'esmentar una característica de com hem afrontat el govern i la gestió de la Universitat en els darrers anys, diria que ha estat des d'una voluntat de *pensament estratègic*. En un debat públic que a vegades pateix de "curt placisme", nosaltres hem tingut molt clar que havíem de jugar amb visió a llarg termini. El que hem fet, que és matèria de discussió, és clar, ho hem plantejat pensant en el futur de la Universitat més enllà de la temporalitat dels equips de direcció a tots els nivells.

Avui, la nostra Universitat, a banda de les problemàtiques que ha cronificat la llarga conjuntura de restriccions i retallades (com ara les promocions a catedràtic, la situació del professorat novell i temporal, la promoció horitzontal del personal administratiu i tècnic o la millora tecnològica), permet albirar el futur immediat amb cert optimisme perquè hi ha indicadors que assenyalen que la UB sortirà reforçada de la crisi. Així, aquest 2016 traurem places de promoció a catedràtic, no tantes com es necessitarien, però si trencant una tendència que les limitacions de la taxa de reposició van obligar a centrar-se en l'estabilització.

Una sortida de la crisi, que hem acompanyat per la nostra vessant social i universitària amb programes específics per pal·liar les limitacions, com ara bkUB, retenció de talent... I així serà, perquè després d'uns anys molt difícils, la Universitat ha demostrat ser capaç de mantenir i fins i tot incrementar el seu prestigi i la seva projecció, dins i fora de casa nostra.

Cal recordar que la UB és un referent per a tot el sistema universitari del país, un vaixell insígnia del que pot donar de si l'autonomia universitària i les formes de superar la crisi. Per la qual cosa el nostre èxit és també el del sistema, i d'aquí ve l'exigència de la qual parlava.

Una exigència que, alhora, deixeu-me que ho exposi, ens ha obligat a donar el millor de tots i cadascuna de nosaltres. També cal afegir que el que s'ha aconseguit ha estat en el pitjor dels contextos. Hem hagut de capejar un temporal que déu n'hi do com ens ha posat a prova!

Així, els temes pendents ens fan agafar noves forces per al mesos vinents i mantenir el nostre compromís de millora amb la Universitat. El pla de xoc del professorat, el programa de transformació del PDI associat en una figura de carrera acadèmica en els casos d'acreditació o la convocatòria d'ajuts per a retenció de talent docent, l'entesa amb la representació sindical per avançar en els acords previs a l'aprovació de l'RLT del 2012, els bons resultats amb distincions màximes en els CEI BKC i HUBc, els nous segells Severo Ochoa (IBEC i CRAG, i renovació IRB) i Maria de Maetzu (Institut de Ciències del cosmos i BCN Graduate School of Mathematics), el'hr logo (HR Excellence in Research), l'EFQM del CRAI, els 12,4M€ obtinguts en el programa HORIZON 2020 amb la participació en 43 projectes, l'aprovació de la reforma d'estructures, amb un nou mapa departamental i els primers plans d'ordenacions de les Administracions de centre, la implantació de la recepció de factures electròniques i registre únic i altres avanços de l'administració electrònica i seu electrònica com l'emissió de més de 50.000 certificats dels estudiants sense necessitat de paper, la modernització en les instal·lacions i cànons de les cafeteries o la nova edició de la Guia d'Experts, són exemples que mostren una activitat que cal continuar en el que resta d'any.

A Catalunya ja tenim un nou Govern. Les universitats hem passat a dependre de la conselleria d'Empresa i Coneixement. El seu titular senyor Jordi Baiget ha declarat recentment (25.2.2016) que cal millorar el finançament del sistema universitari públic i reforçar-ne l'autonomia per tal d'avançar en la construcció d'un "model universitari de futur per Catalunya". Hi confiem.

Amb vista a la construcció d'un país i una societat lliure, justa i solidària, defensora dels drets de les generacions actuals i futures, les institucions educatives com la Universitat tenim una gran responsabilitat en la selecció dels valors per a la formació dels nostres estudiants. Els valors que han d'edificar les relacions polítiques, institucionals i internacionals, perquè al final les relacions entre institucions, entre països, són relacions entre persones, entre valors.

A la universitat se li demana que sigui determinant en formació, recerca i innovació. Per això, cal una organització eficient i eficaç. Ara més que mai el país ho necessita. I això sense detriment de la dimensió social i humanística. Així pensen les universitats més prestigioses; així pensem nosaltres. També és hora de demanar als nostres polítics que, a més de voler construir un nou estat, tinguin clar que la universitat forma part del cos d'estat que reclamava Prat de la Riba.

Són institucions com la nostra Universitat les que romandran sigui quin sigui el futur polític i sigui quina sigui la gestió de la complexitat que ens ve a sobre. Per això ens fem forts en els conceptes de responsabilitat i d'autonomia, perquè la universitat només serà útil si és responsable i és autònoma, com ho ha de ser la societat civil. I més en un país que no ha disposat històricament d'estructures d'Estat propi.

Si la universitat sap preservar-se com allò que és, serà un dels millors ponts per travessar aquesta etapa de transformacions i d'incerteses. Pot ser, en aquest sentit, un camí de pas cap a l'optimisme, cap a l'esperança en un futur aixecat sobre bases sòlides.

La reforma iniciada, la major internacionalització, i tants altres projectes en marxa aquest 2016, seran determinants per al nostre futur, però només des de la vostra implicació, com heu fet en la reforma d'estructures.

Des del debat serè i la crítica constructiva, des de la responsabilitat dels valors universitaris, des de la transparència d'una gestió que vol ser propera i eficaç. Per això, us demano que interpreteu el meu informe com una crida a treballar junts, a consolidar la Universitat intensiva en recerca i de qualitat que tots i totes compartim. Sense mirar resultats passats, però sí la projecció del futur que ha de venir.

Recollint tan sols alguns dels elements que he desenvolupat, podem dir que les noves realitats exigeixen que aquesta Universitat de Barcelona sigui encara molt més, i nosaltres hem treballat en aquest afany. Una universitat catalana, però que sigui molt més, que sigui sensible als clams del món, perquè ja els marcs geogràfics són globals i pocs reptes a afrontar són simplement "interiors". Una Universitat que sigui sobretot una institució acadèmica, però molt més que això, també un estri de servei, que faci que millori la realitat en recerca i alta formació, però que tingui incidència també més enllà d'aquests àmbits. Molt més i més lluny.

Abans m'he mostrat optimista. Ho feia des del realisme. William George Ward, escriptor i teòleg anglès (1812-1882), va dir que «el pessimista es queixa del vent; l'optimista espera que el vent canviï; el realista ajusta les veles». El realisme optimista, o si ho preferiu, l'optimisme realista, és el que ha estat practicant la UB aquests anys, que a penes ha bufat el vent. I us asseguro que qui observa la nostra trajectòria no té cap dubte que arribarem a port, a bon port. I des d'aquesta bona marxa de la universitat en les seves funcions i indicadors acadèmics i científics, tot i que han les dificultats i deficiències conegudes, també vull fer un recordatori als 32 companys i companyes de la UB que ens han deixat, en especial als 5 estudiants traspassats i prop de 20 personal (PAS i PDI) també traspassat durant el 2015 quant estaven en actiu: amb el record emocionat del Dr. Joan Ma. Malapeira els recordem a tots ells i elles.

Moltes gràcies pel vostre suport i per la vostra atenció.

El diàleg ha de ser el camí per superar un conflicte, per arribar a la síntesi, com guia el mètode científic. La societat demana superar la confrontació i per això reclamo altura de mires i capacitat d'arribar a acords que traspassin, si cal, el que ara es consideraven línies vermelles. S'avança entre tires i arronses de dos Governos, entre normatives i disposicions judicials, entre declaracions d'intencions i amenaces..., en definitiva, molt soroll i poc diàleg.

Catalunya viu un moment transcendent, vivim un context que mediàticament està ple de situacions històriques i decisions decisives. Crec que no és retòric dir avui això. Seran els actors polítics els qui gestionin l'instant. Però més enllà de quin sigui el resultat final, vivim un cicle de grans inflexions al nostre país. No m'hi estendré, però sí que voldria assenyalar la importància d'una visió estratègica per tirar endavant el país.

La crisi de representativitat que hem viscut en molts àmbits és també una crisi de llenguatge. De manca de paraula forta. De pobresa de discurs. Ara és moment de gestionar la complexitat. Això ho hem fet a la Universitat i els asseguro que no és fàcil! S'ha parlat molt de la "la vella política", amb el desprestigi en què han caigut moltes institucions. I tenim davant nostre el futur, aquest gran desconegut. Però permetin-me que els ofereixi un pont entre aquesta "vella política" i aquest futur. Aquest pont són les institucions que han preservat durant el moment més dur de la crisi el seu crèdit social.